PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

NOVA SERIJA ★ BR.38 ★ 6. DECEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO

Hag, granice i prazan stomak

Vladajuća klasa u Srbiji je našla nove (stare) teme kojima može da zamajava narod koji se nalazi sve bliže ivici katastrofe, usled kontinuirane pljačke i terora nad radništvom Srbije. Kako je lažna borba protiv korupcije – koja je neodvojiva od kapitalističkog sistema – brzo razobličena kao šarena laža, u kojoj najveći tajkuni bez advokata rešavaju probleme opušteno ćaskajući sa policijom, a poeni se stiču na hapšenju „boranije" koja je imala samo izvršnu ulogu u pljačkama ogromnih razmera, srpski političari nisu mogli da se nadaju nečemu boljem od presuda Haškog suda.

Haški sud je uvek bio instrument imperijalnih sila, i samo oni kojima su vrane buržoaske propagande popile mozak su očekivali da će on doneti bilo kakvu vrstu pravde ili prava, a da to nije zločinačka, kapitalistička pravda. Usklađujući se sa interesima svojih osnivača, Hag je napravio razliku između ratnih zločinaca, kojima su svima do jednog trebali da presude jugoslovenski narodi, politički procenjujući koga treba osloboditi, a koga treba osuditi.

I to je to, i to je bilo poznato od početka. I sve, ali baš sve političke partije u Srbiji su, na ovaj ili onaj način, u ovom ili onom istorijskom trenutku, sarađivale sa Haškim sudom. U trenucima kada su bile u opoziciji, one su još kako naglašavale svoj anti-haški stav kako bi pridobile političke poene. A čim su dolazile na vlast, ili joj bile blizu, ili sa nekom vlašću napravile dilove, one su, na ovaj ili onaj način pomagale sprovođenje imperijalističke pravde, podvlačeći sopstvenu bednu ulogu kompradorske buržoazije, vladajuće klase u službi stranih, daleko jačih, vladajućih klasa, bez svoje glave i politike.

Isto tako, oni koji su do juče pozivali na postavljanje i očuvanje granica – od Karlobaga – Ogulina – Karlovca - Virovitice do zadržavanja u državnom obruču svih neposlušnih republika – danas su najveći zagovornici borbe protiv granica.

Naravno, njihova borba protiv granica, kao i njihova borba za pravdu, putem režiranih „studentskih" protesta, i aktivnosti parapolicijskih desničarskih organizacija, samo su tu da bi narodu praznog stomaka našli nešto što će ga barem na još neko vreme sprečiti da izađe na ulicu, poput naroda u Sloveniji.

No, i njima je jasno da taj čas neće moći da odlažu u nedogled, još nekoliko meseci mogu da jašu na lešu nacionalizma koji im je podgrejala „međunarodna zajednica", ali trenutak u kome će radnice i radnici Srbije, ali i čitavog Balkana – od Ljubljane do Istanbula - izaći na ulicu, i poslati na smetlište istorije tu bednu kompradorsku bandu već je iza ćoška...

AKTUELNO

Veliki protesti u Sloveniji

Hiljade demonstranata žestoko je protestovalo u nekoliko gradova u Sloveniji. Policija je na oko 20.000 okupljenih demonstranata u Mariboru ispaljivala suzavac, a oni su uzvraćali kamenicama, flašama i petardama.

Mariborske demonstracije počele su kao protest protiv gradonačelnika Franca Kanglera, poznatog po tome što je u vreme sveopšteg „zatezanja kaiša" zloupotrebio položaj omogućivši svojoj gatari (ženi koja mu, dakle, proriče sudbinu) da od opštine iznajmi neprofitni stan, a kada je na računu njegove žene nedavno otkriveno preko 150.000 evra (za koje gospođa Kangler nije znala da objasni kako ih je stekla), Kangler je izašao pred novinare s ciničnom pričom o tome kako on ima „mali pašnjak od par hektara"

ZAPALJENI PLAST SENA PRED GRADSKOM VEĆNICOM U MARIBORU

Nastavak na str. 2

"BUDIMO REALNI, ZAHTEVAJMO NEMOGUĆE!" (ulični grafit, 1968)

SUKOBI U MARIBORU

i da je tih 150 hiljada evra zarađeno prodajom sena. Kangleru teče drugi mandat na mestu gradonačelnika, a protiv njega se vodi desetak postupaka u kojima je osumnjičen zbog klijentelizma i korupcije. Zbog toga su demonstranti pred zgradu opštine u Mariboru dovukli, a onda i zapalili plast sena, vičući „Gotov si!", da bi odmah potom na sve strane letele granitne kocke iz kaldrme, petarde i rakete, koje su ne samo porazbijale stakla na opštinskoj zgradi, nego i izazvale manji požar, uz nekoliko desetina ranjenih i preko stotinu privedenih i tridesetak pritvorenih demonstranata. Pred Kanglerovim uredom okupilo se preko 12.000 ljudi, koji su tamo stajali do dugo u noć, zahtevajući gradonačelnikovu ostavku. Kangler je to tvrdoglavo odbijao. Kako ga policijski specijalci ne bi ponovo „oslobađali" iz opkoljene gradske kuće – otišao je „na odmor", što je još više razbesnelo Mariborčane. Oštećeno je više vozila u sukobima do kojih je došlo nakon što je policija upotrebila suzavac kako bi rasterala demonstrante koji su bacali baklje i petarde u zgradu gradske uprave. Pre dolaska pred zgradu opštine demonstranti su se okupili na Trgu slobode u središtu grada, paleći plakate sa slikom Kanglera, uz uzvike „Odlazi, lopove!" i „Mi smo Maribor!".

Protesti koji su započeli i nekoliko nedelja svakodnevno narastali kao oblik bunta protiv bahatog mariborskog gradonačelnika uskoro su se proširili širom zemlje i prerasli u masovnu pobunu. Skoro svakodnevno su širom Slovenije organizovani, uglavnom preko Fejsbuka, izlasci na ulice i trgove, koji su često poprimali karakter žestokih sukoba s policijom. Na demonstracijama u Ljubljani i drugim gradovima, samo dan nakon izbora, radnici Slovenije pokazali su da im je potpuno svejedno ko je pobedio na izborima, iskazujući svojim prisustvom na ulicama nezadovoljstvo celokupnim političkim sistemom, a ne samo pojedincima na vlasti. U Ljubljani, gde se okupilo nekoliko hiljada ljudi, uhapšeno je nekoliko demonstranata. Neki su bili ogorčeni zbog „narušavanja mirnog karaktera protesta", pa su pozivali da se policajcima „deli cveće" (nadamo se da nije zaboravljeno kuda su nas dovele te mirnodopske metode građanskog „otpora" iz 90-tih u Srbiji), a neki su, sasvim opravdano, bili spremni i za direktnu konfrontaciju s policijom, tako da je ka policijskom helikopteru, koji je neprestano kružio nad demonstrantima, poletelo nekoliko pirotehničkih sredstava. Ljubljana je ličila na pravo bojište. Policija je na demonstrante ispaljivala suzavac, a u intervenciju su bili uključeni policijski konji i psi, kao i vodeni top.

Sad je narod okrenuo leđa vladi

Pošto su se prvi protesti ovakve vrste dogodili neposredno pred izbore, bilo je dosta spekulacija o tome kako su ova dešavanja „politički motivisana", ali masovni izlazak na ulice koji se desio 3. decembra pokazao je sasvim suprotno, da se ovde ipak radi o širem kontekstu, gnevu koji prevazilazi dnevnu politiku i sastavni je deo protesta koji se dešavaju širom Evrope. „Ova vlada je dugo okretala leđa narodu. Sad je narod okrenuo leđa vladi." Ova izjava jednog od demonstranata u Ljubljani možda najbolje opisuje raspoloženje koje u narodu Slovenije vlada prema vladajućoj klasi. Izbor Boruta Pahora za predsednika Slovenije sa „dvotrećinskom većinom" (kako je to predstavljeno u većini medija) samo naoko potvrđuje tezu da je parlamentarna demokratija u Sloveniji „zdrava" i da su protesti delo tek „šačice izmanipulisanih građana", kako je to pokušala da predstavi javnosti vladajuća SDS, partija slovenačkog premijera Janeza Janše. Istina je da je Pahor 2. decembra izabran na izborima na kojima je velika većina građana ostala kod kuće, jer je u drugom krugu predsedničkih izbora glasalo samo 42,07 odsto birača. Uz sve to, i Janšina se vlada suočava sa rekordnim nepoverenjem javnosti. Čak trećina glasača ne podržava nijednu od stranaka na slovenačkoj političkoj sceni.

U Sloveniji je, naročito tokom poslednjih godina, otkako je ova zemlja članica Evropske unije, zabeležen niz primera monstruoznog kršenja prava radnika, što se naročito videlo kada je „radna snaga" iz nekadašnjih republika nekadašnje Jugoslavije ostala bez zarađenih plata, bez ikakvih prava i manipulisana pretnjom izgona iz države zbog „isteklih" radnih dozvola. U građevinskoj firmi „Vegrad" iz Velenja otkriveno je da je direktorka otela 20.000 evra iz posebnog fonda u koji su radnici odvajali od plata kako bi pomogli porodici poginulog kolege iz BiH. Nedavno su na Drugom programu Radio Slovenije emitovana svedočenja učenika koji su ispričali da su gladni u školi i posle škole, jer je država ove školske godine drastično smanjila dečje dodatke i učeničke stipendije. Država je čak i onima koji su na ivici gladi ukinula socijalnu pomoć i prekomerno povećala cenzuse za odlazak u penziju. Slovenačka ekonomija nalazi se u drugoj recesiji u poslednje tri godine, sve više se približavajući trenutku kada će biti prisiljena da traži bailout ili „paket spasa" - drugim rečima, kredit koji će je uvaliti u istu tešku i neizdrživu situaciju kao Grčku i Španiju. Vlada Slovenije planira da reže budžet za 3%, da smanjuje plate u javnom sektoru, da povisi starosnu granicu za odlazak u penziju i da suspenduje sve dosadašnje socijalne beneficije.

Sve je izvesnije da se talas nezadovoljstva i protesti u Sloveniji neće lako zaustaviti, posebno jer su protesti krenuli direktnim samoorganizovanjem ljudi i van kontrole političkih partija. Slovenija je svakim danom sve bliže „grčkom scenariju", a čak i slovenački žuti sindikati su, nakon potpunog neuspeha u pregovorima s Janšinom vladom, koja je 4. decembra kroz parlament „progurala" novu, tvrdu reformu penzionog sistema, najavili opšti, generalni štrajk za 21. decembar.

Da li ste znali

...da je 1970-tih godina kompanija ,,Nestle" slala prodavce obučene kao doktore u afrička sela, kako bi ubedila majke da odustanu od dojenja dece?

Ko to policiji deli cveće?

Adekvatna reakcija slovenačkog naroda na ekonomsku krizu, i zločinačke poduhvate vladajuće klase uperene protiv radnica i radnika, nije svuda dočekana sa odobravanjem. Naivni posmatrač bi pomislio da će se buržoaski mediji utrkivati u napadima na demonstrante, ali su čak i neki od njih bili prisiljeni da osvetle brutalnu upotrebu sile od strane policije – pa je naslova poput „Krv na ulicama Ljubljane" bilo poprilično.

Utoliko je šokantniji bio nastup u javnosti grupe, romantičnog imena, „Radničko-pankerski univerzitet" (DPU), koja duže vreme pokušava da se profiliše kao akademska „levičarska" grupa iz Ljubljane. Naime, dok su po Sloveniji, u različitim gradovima, policajci hapsili i premlaćivali veliki broj ljudi, DPU je izašao u javnost sa stavom potpune podrške policijskim akcijama, ukazujući na to da je „policija puna razumevanja", glorifikujući policijski „sindikat", te napadajući narod zato što izražava oštre antipolicijske stavove. Namerno zanemarujući ulogu policije u svakoj državi, DPU je pokušao da ubedi narod u Sloveniji da je policija neutralan element koji ne treba mešati u sukobe, na taj način pokušavajući da u potpunosti depolitizuje masovne proteste slovenačkog naroda, jalovo pozivajući na buržoaski mir. I dok su na kriminalne teze DPU-a naseli samo oni koji nemaju baš ni dva zrna soli u glavi i koji su slepi za policijski literarni stil, druge policijske akcije u okviru „psihološkog" klasnog rata su ipak imale malo više uticaja. Na zaoštravanje sukoba između naroda i vladajuće klase i njenih čuvara, policija je u javnost plasirala lažno pismo „policajca" koji, sa nacionalističkih pozicija, pokušava da pokaže kako iza uniforme postoji ljudsko biće, sa svim svojim dilemama i osećanjima. Cilj je, naravno, unošenje podela među demonstrante, plasiranjem slike državnih krvnika sa ljudskim likom, na koje možda i ne treba udarati. Iako im je posao da udaraju sve one koji ne žele da budu pljačkani, ponižavani i vređani.

„Mir, mir", grakće policija i njeni podrepaši. Znamo o kakvom miru oni govore – miru u kome gazde žive eksploatišući milione radnica i radnika, u kojima sukobljavaju ljude zarad svojih interesa, mir u kome je sve potčinjeno profitu. Mir, koji znači rat protiv radničke klase. Takav mir nije mir. Istinski mir će zavladati tek kada kroz klasni rat uklonimo one koji žive na račun drugih, i one kojima je posao da brutalnom silom i jeftinim ideološkim bućkurišem održavaju takvo stanje.

P. K.

Održan četvrti po redu sastanak mreže Balkan Student

Prošlog vikenda, 3. i 4. decembra, u Skoplju je održan četvrti po redu sastanak mreže Balkan Student. Ovu mrežu čine nezavisne studentske grupe sa Balkana koje se bore za: besplatno, odnosno potpuno javno finansirano obrazovanje, ukidanje Bolonjskog sistema i njegovo zamenjivanje slobodnim obrazovanjem koje je bazirano na slobodnim idejama i kritičkom mišljenju, odbacivanje predstavničkih studentskih tela i njihovu zamenu studentskim zborovima baziranim na principima direktne demokratije, kao i za uspostavljanje potpune političke autonomije univerziteta.

Mrežu Balkan Studenta, za sada, čine Autonomni studenti (Rijeka), Inicijativa za studentski sindikat (Sarajevo), N' Solidaritet (Priština), Nezavisna studentska inicijativa Fakulteta muzičke umetnosti (Beograd), Sindikat obrazovanja ASI (Beograd), Sloboden indeks (Skoplje). Pored članova mreže, ovom sastanku prisustvovali su kao posmatrači i nezavisna studentska organizacija UGD iz Štipa (Makedonija), kao i Federacija sindikata studenata (FSE) iz Francuske.

Na ovome sastanku diskutovoalo se o preuzetim obavezama između dva sastanka i razmenjena iskustva iz borbe u zemljama članica u proteklom periodu. Istovremeno, raspravljalo se o razvijanju usvojene zajedničke strategije: o tome kako dalje širiti lokalnu borbu na nivou celog Balkana, kao i o mogućim zajedničkim akcijama.

I pored stalnog nastojanja neoliberalnog kapitalizma da privatizuje obrazovanje, kao i stalnog stvaranja odbojnosti među studentima, zaposlenima na fakultetima i celoj javnosti prema studentskom samoorganizovanju, ovaj sastanak je pokazao da je moguće održati uspostavljenu saradnju među studentima sa Balkana, što bi trebalo da bude inspiracija svim studentima koji žele da se priključe borbi protiv postojećeg obrazovnog sistema. Ova borba pokazala je da problem nije samo loše obrazovanje protiv koga se studenti sa Balkana i celog sveta bore, već u celokupnom postojećem društvenom poretku. Stoga je zaključak da ova borba ima širi društveni značaj i da teži da uključi radnike, nezaposlene, seljake, kao i sve eksploatisane grupe, kojima postojeći sistem oduzima svako dostojanstvo.

Studenti i svi eksploatisani moraju biti svesni da nema nikog ko će im dati ono što im pripada, te da se za to moraju izboriti sami.

Tadej preporučuje film

Operacion Ogro (1979)

r: Gillo Pontecorvo – Španija, 1973. Franko je i dalje na vlasti i čeličnim stiskom drži celu zemlju u pokornosti, ali je već ostario i priprema Karera Blanka za svog naslednika. Međutim, baskijska urbano-gerilska organizacija ETA planira atentat na Karera… Zasnovano na istinitim događajima

La Haine (1995)

r: Mathieu Kassovitz – Jedan dan u životu trojce momaka iz francuskog predgrađa u kome su prethodne noći bili neredi. Ovo je priča o društvu koje pada, i dok pada govori sebi: „Za sad je dobro, za sad je dobro…"

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE. **KRAGUJEVAC:** Kafane MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Štrajkovi zdravstvenih radnika u Milanu i Madridu

KROV BOLNICE SVETI RAFAEL

Pred bolnicom Svetog Rafaela u Milanu svakodnevno stoji okupljeno njeno radno osoblje. Ovo „opkoljavanje“ svog radnog mesta oni sprovode protestujući zbog najavljenih otpuštanja u bolnici. Odluku o štrajku doneli su 5. novembra na zboru radnika održanom izvan bolnice, a istog dana njihova prva akcija bilo je jednosatno blokiranje saobraćaja na glavnom gradskom kružnom toku. Celodnevna opkoljavanja bolnice traju već mesec dana, a od 28. novembra deo radnika, među kojima i anarhosindikalisti iz sindikata USI-AIT, zauzeli su potkrovlje bolničke zgrade, gde su podigli šatore i organizovali sve osnovne uslove za duži boravak u ovom prostoru.

Ove akcije radnika usledile su posle najave uprave bolnice da će otpustiti 244 radnika, što predstavlja deo plana bolničkog menadžmenta da izvrši „nadoknadu“ štete, nakon što je u julu prošle godine utvrđeno da je iz budžeta bolnice nestalo oko milijardu evra. Iako lokalna štampa bruji o tome kako je bolnica propala zbog „visokih plata” koje su dobijali zaposleni, pravi uzroci ovog problema su finansijske malverzacije i korupcija. Piranđelo Dako, bogati preduzetnik s bliskim kontaktima s desničarskom verskom zajednicom „Pričest oslobođenja“ (Communione Liberazione), nedavno je osuđen na deset godina robije zbog toga što je imao istaknutu ulogu u finansijskom uništenju bolnice. Uprava inače izjavljuje kako dvesta otkaza i nije tako „loša stvar“ ako se ima u vidu da su prvobitno planirali da otpuste 450 radnika. Uz ova otpuštanja najavili su i drastično smanjenje plata i radnih prava zaposlenima koji će imati tu sreću da ne ostanu bez posla.

U Milanu je krajem oktobra izbila još jedna pobuna zdravstvenih radnika. Pedesetak radnika bolnice Svetog Pavla zauzelo je kancelariju direktora zbog najave tehnoloških viškova, zbog čega je došlo i do intervencije policije. Ovo se dogodilo nekoliko dana nakon 8-časovne obustave rada koju su sproveli zaposleni u bolnici Svetog Rafaela, kojoj su podršku dali radnici iz još nekoliko zdravstvenih ustanova iz Milana i okoline. Preko 1.200 radnika učestvovalo je u tadašnjim demonstracijama kojima je tražena smena regionalnog predsednika Roberta Formiđonija, koji je bio lično umešan u pljačku bolnice Svetog Rafaela preko poslova s pomenutim kriminalcem Piranđelom Dakom, a još 3.000 radnika je podržalo ovaj štrajk.

Istovremeno, i zdravstveni radnici Španije preduzimaju slične akcije. Na talasu sve odlučnijih protesta protiv privatizacije sprovedeno je nekoliko zauzimanja bolnica i klinika u Madridu, uz brojnu podršku pacijenata i stanovnika ovog grada. Prošle nedelje organizovan je 48-satni štrajk u zdravstvu u kome je učestvovalo oko 80 odsto zaposlenih. Na demonstracijama podrške zdravstvenim radnicima nošeni su transparenti: „Zdravstvo se ne prodaje, ono se brani!“ i „100% slobodno i javno!“. Zabeležene su i okupacije bolnica u drugim gradovima Španije. U Saragosi su neke bolnice zauzimane uoči nedavnog generalnog štrajka. Ovaj pokret, popularno nazvan „bela plima“, razvija se i jača već nekoliko meseci.

Štrajk „fast fud“ radnika u Njujorku

Radnici zaposleni u „Mek Donaldsu“, „Burger Kingu“, „Pica Hatu“, „Vendiju“, „Tako Belu“ i drugim prodavnicama brze hrane u Njujorku traže veće plate i pravo da se sindikalno organizuju. Peticija, kojom traže podršku javnosti, pojavila se nedavno na Internetu. U njoj se, između ostalog, navodi da radnici traže da budu plaćeni 15 dolara po satu. „Emil Brolik, direktor ‘Vendija’ ‘, kaže se u peticiji, „sad verovatno sedi za stolom i pije jutarnju kafu. Do ručka on će već zaraditi 11.000 dolara. To je više nego što običan radnik u ‘Vendiju’ zaradi za godinu dana.“ „Štrajk je velika stvar – da bismo njime nešto dobili, treba nam podrška javnosti. Ukoliko do 6. decembra dobijemo 50.000 potpisa, mi ćemo ih poslati upravama servisa brze hrane širom zemlje. Znamo da ovo liči na borbu Davida i Golijata – radnici protiv biznisa teškog 200 milijardi dolara, ali znamo da možemo da pobedimo ako nas podrže i radnici iz drugih profesija (...) Ne podržavajte nas samo u borbi za minimalac. Podržite nas zbog nečeg važnijeg“.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000